

lignende Tilfælde —, saa blev der givet Erstatning, men naar derimod f. Ex. fjendtlige Cavalierister toge Kornet, der var sat i Reg paa Marken, eller tog det utærskede Korn i Ladderne og holdt Toppene deraf hen for Hestenes Munde, og Hestene paa denne Maade fortærede Toppen, medens Halmen blev brugt til Strøelse, saa kunde der aldeles ikke gives nogen Erstatning herfor. Jeg troer ikke, at denne Afgjørelsesmaade af Erstatningscommissionen var heldig. I det Hele taget kan jeg ikke anerkjende det Princip „ikke at anbefale noget som helst Krigsfladeserstatningskrav“ for rigtigt; jeg troer derimod, at man maa lade det henstaae til Vedkommende at indkomme med yderligere Andragender, naar de have troet sig forurettede. Den høitærede Finantsminister er selv gaaet ind paa at forelægge os et Lovudkast i denne Retning. Dette er endmere en Grund for os, at vi maae tillade Vedkommende at komme frem med de omtalte Andragender, og at vi maae anbefale dem til Ministeren. Enkeltighederne skal jeg ikke gaae ind paa ved denne Behandling, idet jeg anseer det for rettere at udtale mig derom ved Sagens sidste Behandling.

Rühnel: Jeg skal ikke komme ind paa noget af de enkelte Andragender, men derimod tillade mig at gjøre en Bemærkning i Modsetning til den ærede sidste Talers Øtringer for at forsvare Opretholdelsen af det Princip, som den ærede Ordfører og den høitærede Minister ville have hævdet. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) yttrede den Formening, at der ikke nu vilde kunne komme mange Klager og Andragender om yderligere Krigsfladeserstatning, fordi de allerede vare indkomne, og det ærede Medlem syntes at mene, at hvis det Mødsatte var at vente, det da rigtignok vilde være et temmelig ovevigtigt Stykke Arbejde for Rigsdagen at gaae ind paa disse Andragender. Jeg er nu af den modsatte Mening. Jeg troer, at man vil aabne Slusen for en Strøm af Klager og Andragen-

der, hvis vi nu komme ind paa at bedømme og underkjende Commissionens Afgjørelse. Ganste vist yttrede det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds, at de jo have været tilfredse med Commissionens Afvendelse og derved ligesom renonceret paa deres Ret til at komme frem med senere Andragender; jeg kjender imidlertid Ingen, der har været tilfreds. Jeg troer, at Ingen har forladt Commissionen og modtaget Commissionens Afgjørelse, ham vedkommende, med den Øtring, at han dermed var tilfreds; han har maastee sagt, at han efter Omstændighederne var tilfreds, men, som andre Omstændigheder til, vilde han ikke være tilfreds, og en saadan Omstændighed vilde det være, hvis Andre fik yderligere Erstatning end den, der efter Erstatningsloven af 17de November 1865 er dem tilstaaet. Jeg er overbevist om, at man paa mange Steder med spændt Opmærksomhed venter Udfaldet af disse Andragender i denne Samling, idet man venter saalænge, indtil det viser sig, om de faae en uheldig Stæbne, i hvilket Tilfælde man da ikke vil udsætte sine Andragender for noget lignende; men faae disse Andragender et for Vedkommende heldigt Resultat, ville hine Andre naturligviis ogsaa melde sig, og jeg troer, at de ogsaa ere fuldkomment berettigede dertil, da de ikke have givet nogen som helst skriftlig Tilstaaelse om, at de ere fuldkomment tilfredse. De kunne ikke have været fuldkomment tilfredse, forsaavidt de kun have kunnet være det, naar de fik fuldkommen Erstatning, men det kunde de efter Loven ikke faae. Loven har maattet skabe en Mængde Utilfredse, og dette vidste Repræsentationen, da den vedtog denne Lov. Den høitærede Minister har ogsaa yderligere bevidnet det, at der vilde komme en Mængde Klager, idet han yttrede, at det har været hans daglige Tønde et Aarstid at gjenneengaae saadanne Andragender. Jeg er nu overbevist om, at den samme Tønde i ligesaa stort Maal vil blive os serveret i næste Samling, og jeg troer, at Rigsdagen, naar den bliver os forelagt i ligesaa stor en Masse, vil finde den Tønde ligesaa usor-